

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Wilhelmo. Quo etiam tempore Albertus Magdeburgensis archiepiscopus, cum Ratenow oppidum ad Obelam fluuium obsideret, proditione quorundam qui intus fuere, in deditiōem accepit. Sed ille iusta prodentibus prēmia persoluit: Iussit eos excedere terrā cū uxoribus & omni familia, certus in se facturos, ubi daretur occasio, quod nunc pro se fecissent. Itā discreuit fidem à commodis, cū illorum vteretur opera: factum tamen non probabat, perniciem exempli prospiciens.

CAPVT XVII.

Res memoratu digna, etsi nostris extranea sit institutis, impetrat tamen à nobis in mentionē adduci. In Agrippina Colonia perniciosa tum erat simulacrum in ciuibus: duplex habuere in vrbe concilium: Arctum, eorum qui quotidiana ciuium negocia curarent: & Latum, ad illos quoque pertinens, qui magnis reipublica negocijs adsciscerentur. Erat ex latiore concilio vir primarius, quem legitimis causis proscrisere magistratus concilij strictioris. Parendum fuit: Sed ille apud principes effecit, vt eorum opera restitueretur. Non poterat abolere memoriā in se patrati facinoris: multa molitur vt se vindicet. Denique constituit, vt concitata plebe, omnes de stricto concilio in vincula faceret pertrahi. Nouit scelerum artifex, quibus posset rebus mobile vulgus, nouarum rerum semper cupidum, cōmoueri. Dum ista moliretur, persensere viri sagaces minoris concilij participes: & praeuenientes molitionem ceterorum, Latum concilium per eandem multitudinem fecere in vincula duci. Erant sensati in cōmunitate viri, qui viranq; molitionē improbarent: effeceruntque, vt minus etiam concilium custodiāe manciparetur: quō minus querebantur ceteri iam agentes in custodia: & virisq; diligenter custo-

custoditis, ipsa communitas vtrunq; concilium absoluit:
& nouo delectu habito, constituerunt senatū alium: &
vt in reliquum ciuitas, non duplici, sed vnico concilio
gubernaretur, decreuerunt: quod seruatum in hodie-
rum, non paruum dedit rebus incrementum. Dux
quoq; Bauariae Albertus, per id tempus, cū haberet co-
mitatum Hollandiae per maternam lineam, quae filia fuit
comitis Hollandiae, vicinam Phrisiorum libertatem con-
stituit pertentare. Vrebat oculos eius palustris populi in-
fracta libertas. Eam perdomare constituens, magno su-
orū agmine ingreditur. Cumq; magno labore diu con-
figeret incolis, is fuit exitus, quem ferè semper in his re-
perimus, vt sine fructu discederet, videns, quia pedestri-
bus copijs à mari potius, quàm equestribus à terra pre-
meretur hoc genus. Sed ille tum reductis armis suis, po-
pulum reliquit in eo, quem reperit, statu. Quo etiam
tempore, dux de Leina iunior Otto, cū ei auxilio essent
vires Thuringiae, Erphordia, Northusen, Molhusen, ar-
cem Hindenborg, latronū receptatricē cinxit obsidione:
& instantissimè oppugnans, excitato fumo in ore propu-
gnantiū, fugam inire coegit. Praesidiū aquārūt solo: sed
egressos p̄dones numero quadragintaduos captos, vna
in furca sublimes appenderūt. Griphensten aliud furum
latibulum, simili exitu perdiderunt euertentes. Sed qui
inerant fuga elapsi, manus eorū euasere. Nicolaus in-
terim comes Holsatiae, vir priscæ virtutis, & modestiae
singularis, iā in senecta vberi totus conuersus ad religio-
nem, Deo sedulus seruiebat, per omnē vitā affectus diui-
no cultui: Detestabatur multorū abusus principum, qui
monasterijs graues incumbunt, canibus, aut equis alēdis
onerantes: sciens, non in illos vsus esse collatos religioso
loco prouentus. Mimis aut musicis non multū indul-
gebat.

gebat. Venerat ex Dania Haraldus, multis ornatus vestibus preciosis, auri & argenti signa plurima, quae principibus dono accepit, in pectore praeferebat. Hunc expectantem magnū aliquid à comite, iussit assidere musicis suis, nec magno xenio honorabat abeuntem. Dixere nonnulli in aurem familiaris comiti: honestati consulentes, honorificè multorum principum communem famulum abire curabitis, solenni donatio: Habent enim huius generis homines in lingua, vel extollere, vel deicere nobilitatem. Cui comes: Quid ais, inquit, Vestibus ille multis praeclitus preciosis, etiam me, ut cernis, splendidior incedit: Ego me notio rem principibus esse confido, quàm ut detrectatione vilissimi hominis maculet, vel glorificatione nebulonis extollar: abeat in viam suam, à me nullo maiori munere remunerandus. Peruenit autem hic comes viuendo, ad annum Christi nonagesimumseptimum. Finiuit in curte Osthofiuxta Itzeho: tumulatus ad patres suos in eodem monasterio, non magna pompa funerali.

CAPVT XVIII.

Gerhardus dux Slesuici, cum fratribus non vnum sentiebat in diuisione paterna hereditatis. Sublato Nicolao patruo, fratres arbitrati ducatu illum contentum, illis omnem iure permitteret comitatum: Sed dux contrà: Esse sibi in successione paterna partem: Nam ducatum alterius esse ditionis, à corona Daniae descendentem: Editerfo comites, ducatum esse permissum comitibus Holsatiae: Ided si Gerhardus sibi partem velit in comitatu, permittat vicissim illis in ducatu portionem. Ad eam controuersiam dirimendam, principes in Tolesio conuentum indixere partibus. Venit Albertus rex Suediae, iam captiuitate laxatus, Henricus dux Luneburgensi-